

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Свиленград, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две
хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря **ВАСИЛЕНА В. КОСТАДИНОВА**
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20245620200080 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалван е **Наказателно постановление (НП) № ***** от *******
година на **Началник на Отдел "Контрол и правоприлагане" в**
Национално тол управление (НТУ) към Агенция "Пътна
инфраструктура" (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и
благоустройството, с което на **И. В. Н. с ЕГН ******* от гр. *********,
ж.к. ******* №*******, за нарушение на чл. 139, ал. 6 от Закона за
движението по пътищата (ЗДвП) на основание чл. 179, ал. 3 от ЗДвП е
наложено административно наказание "ГЛОБА" в размер на **300 лв.**, както и
на основание чл. 189е, ал. 7 от ЗДвП дължи 10 лв. - такса по чл. 10а, ал. 2 от
Закона за пътищата (ЗП) и чл. 4, ал. 4 от Наредбата за условията, реда и
правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване
на различните категории пътни превозни средства на база време и на база
изминато разстояние, вр. чл. 24 от Тарифата 1 за таксите, които се събират за
преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа.

Жалбоподателя **И. В. Н.**, моли за отмяна на обжалвания акт, който счита
за незаконосъобразен и неправилен. Твърди, че има заплатена годишна
винетна такса от дата 19.08.2021 г. за процесния лек автомобил, но поради
неволна грешка, при закупуването на същата е определил друг тип превозно
средство - вместо лек автомобил до 3,5 тона, е избрана опция за ремарке за
лек автомобил. Сочи, че дизайнът на сайта е направен така, че лесно се
преминава от едната в другата категория в менюто в горната част на екрана.

Заявява, че в срок е подал възражение срещу съставения акт. Не претендира разноски.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - **Началник на Отдел "Контрол и правоприлагане" в Национално толоуправление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството**, редовно призовани, изпращат представител, който оспорва жалбата.

В съдебната фаза се ангажират гласни и писмени доказателства.

По същество моли съда да потвърди обжалваното НП като правилно и законосъобразно, като излага доводи в тази насока в представеното пред съда писмено становище. Претендира присъждане на разноски по делото, а именно - юр. възнаграждение.

Страна Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На ***** г., в ***** часа свидетелите И. Г. М. и С. И. Б. и двамата на длъжност инспектор в сектор „Контрол и правоприлагане“ Пловдив, изпълнявали служебните си задължения на Път А-1, при км 89, нарастващ километраж, при бензиностанция „ШЕЛ“, извършили проверка на моторно превозно средство (МПС) - лек автомобил марка "*****", модел "*****" с държавен регистрационен № ***** с обща технически допустима маса до 3,5 т. -управляван от жалбоподателя, при която след справка в електронната система за събиране на пътни такси от контролно устройство с идентификатор №*****, констатирани че на дата *****г. година в ***** часа в извън населено място, а именно: по Път А-4, км 83+554, пътен участък Любимец, включен в обхвата на платената пътна мрежа, посоченото МПС е управлявано без да има заплатена пътна такса за движение по републиканската пътна мрежа съгласно по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата (ЗП).

Жалбоподателят обяснил на проверяващите, че е допуснал грешка при определянето на типа на превозното средство, за който е заплатил винетната такса, като вместо за лек автомобил е заплатил пътна такса за ремарке на лек автомобил.

За извършеното нарушение е генериран запис от електронната система под формата на доклад и снимков материал като налични са 2 броя снимки, на които е виден автомобила, но само от една от снимките е виден рег.номер на процесното МПС.

От същата се установява, че е заснет автомобил с държавен регистрационен № *****, датата, часа и мястото на движение и е посочен номерът на контролното устройство, като пред проверяващите служители, жалбоподателя признал, че на посочената дата и час именно той е управлявал

процесното МПС.

Предвид констатираното нарушение и в кръга на службата си, на дата ***** година, свидетелят И. Г. М. - инспектор в сектор „Контрол и правоприлагане“ Пловдив, във връзка с възложените му функции, съставил против жалбоподателя (в качеството му на собственик и водач на процесното МПС) и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № *****/***** г. от *****г.

Това процесуално действие актосъставителя извършил и с участието на колегата си - свидетеля С. И. Б. .

В изготвения АУАН актосъставителят сочи, че лекият автомобил е управляван (засечен) без да има заплатена пътна такса за движение по платената републиканска пътна мрежа съгласно по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП.

А относно квалификацията, нарушението е правно квалифицирано с разпоредбата на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП.

АУАН е предявен на жалбоподателя на дата ***** година, който сочи възражения против констатациите в Акта, като твърди, че има закупена винетка, но е сбъркан типа ППС.

АУАН е връчен срещу подпис.

Срещу Акта в законоустановения 3-дневен срок е постъпило писмено Възражение, в което излага доводи идентични изложени в жалбата до съда.

След получаване на образуваната преписка, АНО е издал процесното НП, въпреки че установил след служебна проверка в Електронната система за събиране на пътни такси, че била налична заплатена винетка за ремарке индивидуализирано с рег.номера на лекият автомобил на жалбоподателя и неговата марка в размер на 97лева, което обстоятелство не е спорно между страните, а напротив дори в писменото становище на процесуалният представител на АНО, това обстоятелство се признава, както и се установява от приобщените по делото писмени и гласни доказателства/св.показания/, а и от приложената от жалбоподателя съдебна практика, касаеща осъществената проверка, но констатирано идентично нарушение , за същият месец и година , но на друг пътен участък.

В издадения санкционен акт, АНО е възприел фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 139, ал. 6 от ЗДвП.

Последният е съобразил и разпоредбата на чл. 10а, ал. 3а от ЗП за отговорност при неправилно декларирани данни, както е отчетел и обстоятелството, че нарушителят не се е възползвал от възможността за заплащане на компенсаторна такса, поради което е наложил на жалбоподателя административно наказание "ГЛОБА" в размер на 300 лв.

Обжалваното НП не е редовно връчено на жалбоподателя, като същият е узнал за процесното след образуване изп.дела от НАП.

Материалната компетентност на актосъставителя и на **Началника на Отдел Контрол и правоприлагане" в Национално тол управление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ** да издават съответно АУАН и НП за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетите по делото Заповед №ЧР-НТУ-33/23.01.2019год. ; Заповед № РД-11-167/08.02.2021г. и Заповед №РД-11-486/20.04.2021г. трите на Председателя на Управителния съвет на АПИ, видно от които актосъставителя има право да съставя АУАН за нарушения на

ЗДвП, а Георги Атанасов Темелков е оправомощен да издава НП по ЗДвП, т. е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му от наказващия орган по закон съгласно чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП - Председателя на Управителния съвет на АПИ по надлежния ред с административен акт - Заповед.

По делото е приета като доказателство цялата административнонаказателна преписка.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, свидетели – И. Г. М. и С. И. Б..

С правна преценка за достоверност, съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, които не се оспори от която и да е от страните в процеса.

*При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Жалбата е процесуално **допустима** – подадена е в срок и от надлежното лице.

В процесното Наказателно постановление е отразено, че е влязло в законна сила на ****г. на основание чл. 58, ал. 2 от ЗАНН.

Съгласно последната- Когато нарушителят или поискалият обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. (чл. 58, ал. 2 от ЗАНН).

За да се приеме, че срокът за оспорване на НП е изтекъл, е необходимо да се установи датата на редовното му съобщаване. При редовно връчване правата на адресата са гарантирани, а задълженията на административнонаказващия орган - изпълнени, какъвто не е разглежданият случай.

Правилото на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН допуска връчване на наказателното постановление чрез прилагане по преписката при кумулативното наличие на две предпоставки - нарушителят или поискалият обезщетение да не е намерен на посочения от него адрес и новият му адрес да е неизвестен.

Правилото не подлежи на разширително тълкуване.

Правилата на чл. 180 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН при връчване на наказателното постановление в хипотезата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, поставят в тежест на административнонаказващия орган да докаже, че са спазени изискванията на закона, тоест че нарушителят не е намерен на посочения от него адрес, а новият адрес е неизвестен.

Само при наличие на доказателства за изпълнение на тези законоустановени предпоставки, връчването по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН

би било редовно процесуално действие, от което възниква последицата в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН - начало на срок за обжалване.

В конкретния случай такива доказателства липсват. Освен изпращането на процесното НП на три пъти на адреса на нарушителя, не са ангажирани други доказателства в подкрепа наличието на втората кумулативна предпоставка - нарушителят да е сменил адреса си и новият адрес да е неизвестен.

В допълнение следва да бъде отбелязано, че наказващият орган не е представил доказателства, а липсват и твърдения в тази насока, че е положил усилия да открие новия адрес на нарушителя или да е предприел действия за връчване на наказателното постановление по друг начин.

В представената по делото пред съда административнонаказателна преписка липсват каквито и да е доказателства, които да удостоверяват факта на продължително или постоянно отсъствие на жалбоподател я от посочения от него адрес или за промяна на адреса.

Същевременно, следва да се посочи, че няма конкретни данни по преписката да е извършвана проверка в масивите на МВР или Национална база данни "Население" за обстоятелството дали жалбодателя има регистриран различен постоянен и настоящ адрес в страната, от този, посочен в АУАН и в процесното НП.

По изложените по-горе съображения, съдът намира, че в случая не са били налице двете кумулативно дадени предпоставки за приложението от страна на АНО на разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. /така и Определение № 907 от 28.11.2022 г. на АдмС - Хасково по к. ч. а. н. д. № 1116/2022 г. и Определение № 692 от 19.07.2023 г. на АдмС - Хасково по к. ч. а. н. д. № 738/2023 г./

По изложените по горе доводи ,съдът намира жалбата за допустима.

*Преценена по същество, съдът намира жалбата за **основателна** по следните съображения:*

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП.

Не се констатираха недостатъци на актовете.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да са основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред, както констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН - за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН - за НП.

Самото нарушение е описано точно и ясно.

Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. Тоест налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е била нарушена.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. "б" от ЗАНН, вр. чл. 167 а, ал. 2 от ЗДвП и чл. 47, ал. 1, б. "а", вр. ал. 2 от ЗАНН, вр. чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение, от категорията на съществени такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване.

Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

Относно приложението на материалния закон:

Съдът намира ,че е допуснато неправилно приложение на материалния закон.

С измененията на Закона за движението по пътищата и Закона за пътищата /ДВ, бр. 105/2018 г./ е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства - винетни такси и такси на база време и на база изминато разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси.

В чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата /към датата на извършване на нарушението/ е предвидено, че за движение на пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона се дължи заплащането на винетна такса.

В чл. 10а, ал. 7 от Закона за пътищата е предвидено, че това са моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници; моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на товари и моторни превозни

средства с повишена проходимост.

В ал. 9 на чл. 10а от Закона за пътищата е посочено, че когато пътното превозно средство, за което се дължи винетна такса се движи с прикачено ремарке, собственикът или ползвателят е длъжен да заплати допълнителна винетна такса за същата категория пътното превозно средство, независимо от броя на осите на ремаркетото, за срока на ползване на платената пътна мрежа от пътното превозно средство с прикаченото ремарке, когато общата допустима техническа маса на състава надвишава 3, 5 тона.

Като продължение на тази нормативна уредба в чл. 5, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата за таксуване на ППС е предвидено, че при заплащане на винетна такса собственикът или ползвателят декларира регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му и периода на валидност на винетната такса, съгласно периодите, посочени в чл. 4, ал. 2, като същата важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от съответното лице.

Съгласно чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, а в чл. 139, ал. 6 от ЗДП е въведено изричното задължение за водача на пътното превозно средство преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство.

В случая страните не спорят, че жалбоподателят е заплатил годишна винетна такса за л. а. марка "*****", модел "*****" с рег. № *****, като към датата на констатиране на нарушението, същата е била валидна, като погрешно е било посочено, че видът/типът на пътното превозно средство е ремарке, вместо лек автомобил.

За последното, жалбоподателят е подал възражение до АНО след съставяне на АУАН, като е посочил за допуснатата от него техническа грешка при деклариране на данни на ППС по чл. 10а, ал. 3б от ЗП, във връзка със закупена винетка на 20.05.2021г.

Последното се потвърждава и от обстоятелствената част на процесното НП, видно от което АНО признава, че жалбоподателя е закупил винетка, като за същата е отразено, че се касае за ремарке, а не за процесното МПС.

В случая не е налице нито една от предвидените в чл. 10а, ал. 3а от ЗП хипотези.

Не се спори, че правилно са декларирани регистрационният номер, категорията и периодът на валидност. Разпоредба не предвижда отговорност за неправилно деклариран вид на превозното средство, каквото е процесното деяние.

Разпоредбата на чл. 10а, ал. 9 от ЗП, предвижда, задължение за собственик и ползвател на ППС от категория 3 - да заплати допълнителна винетна такса за същата категория пътно превозно средство, независимо от броя на осите на ремаркетото, за срока на ползване на платената пътна мрежа от пътното превозно средство с прикаченото ремарке, когато общата допустима техническа маса на състава надвишава 3,5 тона.

В § 1 от Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа, са уредени категориите пътни превозни средства, дължащи винетна такса за ползване на пътната инфраструктура.

Съгласно § 1., т. 1. 3. категория 3 са пътни превозни средства, предназначени за превоз на пътници, с не повече от 8 места за сядане, моторните превозни средства, предназначени за превоз на товари, и/или моторните превозни средства, предназначени за превоз на пътници и товари, с технически допустима максимална маса не повече от 3, 5 тона, както и моторните превозни средства от тази група с повишена проходимост.

Систематичното тълкуване на цитираните разпоредби води до извод, че ППС ремарке и лек автомобил до 3. 5 тона, дори когато двете общо надвишават това тегло, винаги попадат в категория 3.

Тоест ППС "*****", модел "*****" с рег. №***** е декларирано в правилна категория. Погрешното деклариране е осъществено относно вида/типа ППС - ремарке, вместо лек автомобил. Чл. 10а, ал. 3 а от ЗП не вмениява отговорност на собствениците и водачите за случаите на неправилно деклариране на вида/типа ППС, за да е налице основание за отговорност на жалбоподателя при неправилно декларирани данни.

Следователно не може да бъде ангажирана административнонаказателна отговорност спрямо собственик/ползвател на ППС при погрешно деклариране на вида ППС.

За пълнота следва се посочи, че в случая не е ощетен държавният бюджет. Внесена е в пълен размер дължимата пътна такса за съответната категория МПС.

Доколкото не се спори, че са посочени всички индивидуализиращи признаци на лекия автомобил - регистрационен номер, категория, може да се направи извод, че деянието е извършено по непредпазливост.

Същевременно разпоредбата на чл. 5, ал. 3 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесената система за таксуване на различните категории превозни средства на база време и на база изминатото разстояние не може да обоснове наличие на административнонаказателна отговорност (вж. вж. Решение № 707/13.07.2021 г. по КНАХД № 524/2021 г. на АССО).

Всичко това сочи, че деянието разкрива само формално признаците на административно нарушение, но е лишено от обществена опасност (вж. в този смисъл Решение № 128 от 1.06.2021 г. на АдмС - Велико Търново по к. а. н. д.

№ 10092/2021 г.).

По разноските

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства пред Районния съд страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 3 от АПК когато Съдът отхвърли оспорването, ответникът има право на разноси.

С оглед изхода на делото разноси се дължат на жалбоподателя,но същият не претендира такива.

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 1 вр с ал. 3,т.1 от ЗАНН**, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като неправилно **Наказателно постановление (НП) № ***** О Т ***** година** на **Началник на Отдел "Контрол и правоприлагане" в Национално тол управление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ)** към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което на **И. В. Н. с ЕГН ******* от гр. *********, ж.к. ******* №*******, за нарушение на чл. 139, ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на основание чл. 179, ал. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание **"ГЛОБА"** в размер на **300 лв.**, както и на основание чл. 189е, ал. 7 от ЗДвП дължи 10 лв. - такса по чл. 10а, ал. 2 от Закона за пътищата (ЗП) и чл. 4, ал. 4 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, вр. чл. 24 от Тарифата 1 за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____